

EXAMENUL DE BACALAUREAT – 2009
Proba scrisă de literatură universală – Proba E

- ◆ Toate subiectele sunt obligatorii. Se acordă 10 puncte din oficiu.
- ◆ Timpul efectiv de lucru este de trei ore.

SUBIECTUL I

(30 de puncte)

Scrie, pe foaia de examen, răspunsul la fiecare dintre următoarele cerințe, cu privire la textul de mai jos:

Cel dintâi căruia îi vorbi despre asta fu prietenul său Carlo Ferromonte – pe atunci bibliotecar la celebra Bibliotecă muzicală din Montepart. Convorbirea din acea oră a fost consemnată de Ferromonte într-o scrisoare. [...]

Knecht îl aprobă cu o prietenoasă înclinare a capului.

– Carlo, spuse el, e păcat că noi doi ne putem vedea atât de rar. Nu toate prietenii din tinerețe se confirmă la orice revedere. Am venit la tine cu istorisirea mea despre bătrânul magistrul, deoarece în locul acesta tu ești pentru mine singurul om indicat să știi și să iei parte la ceea ce am trăit eu. Acum trebuie să las în seama ta cele ce vrei să faci cu povestirea mea și cum să denumești starea de transfigurare a maestrului nostru. [...] Ești liber mai târziu să înlocuiești expresiile mele cu altele, acum însă ascultă-mă, chiar dacă ți se va părea că vorbesc imprecis sau că amestec categoriile. Am stat la bătrân cam o oră sau o oră și jumătate, și nu-ți pot împărtăși ce s-a întâmplat între el și mine sau ce ne-am comunicat unul altuia, cuvinte nu s-au rostit între noi. Am simțit doar, după ce rezistența îmi fusese înfrântă, că m-a primit în pacea și lumina lui, pe el și pe mine ne-au învăluit seninătatea și un calm minunat. Fără a fi cugetat la aceasta voit și conștient, totul părea oarecum aidoma unei meditații reușite ce mă făcea fericit și a cărei temă era viața fostului maestru al muzicii. Îl vedeam sau îl simțeam pe el și calea devenirii sale, începând din clipa în care m-a întâmpinat pentru prima dată, pe când eram un băiețuș, și până în ceasul de acum. Era o viață de dăruire și muncă, dar liberă de constrângere, liberă de ambiții și plină de muzică. [...] Și-acum, destul, mă retrag. A fost pentru mine o bucurie, Carlo.

Am relatat acest episod ceva mai amănunțit, deoarece maestrul muzicii a ocupat un loc atât de important în viața și inima lui Knecht; în plus ne-a stimulat sau ne-a ispitit împrejurarea că discuția dintre Knecht și Ferromonte ne-a rămas consemnată cu propria lui mână de cel din urmă, într-o scrisoare. Privitor la „iluminarea” fostului maestru al muzicii, relatarea aceasta este desigur cea dintâi și cea mai vrednică de încredere, mai târziu în jurul temei respective au apărut un noian de legende și tâlcuri.

(Hermann Hesse, **Jocul cu mărgele de sticlă**,
trad. de Ion Roman)

1. Explică relația dintre personajele Knecht și Carlo Ferromonte, așa cum rezultă ea din textul dat. **4 puncte**
  2. Menționează, pornind de la ultimul paragraf al textului, ce surse utilizează naratorul pentru relatarea pe care o face. **6 puncte**
  3. Transcrie fragmentul care demonstrează că textul de mai sus face parte dintr-un roman inițiativ, vizând o stare la care aspiră omul modern, obosit de frământările lui interioare. **4 puncte**
  4. Precizează termenul din ultimul paragraf al textului care denumește starea de transfigurare a maestrului, menționată la început. **6 puncte**
  5. Exprimă-ți argumentat opinia, în 5-10 rânduri, despre faptul că două persoane pot comunica între ele fără cuvinte, așa cum s-a întâmplat între Knecht și bătrânul său magistrul. **10 puncte**
-